

0315 – 15. mars

Du har bare tynget meg med dine synder, du har trettet meg med dine misgjerninger. Jes 43: 24.

Her ser du den store hovedårsaken til at verken syndene våre, og heller ikke våre gode gjerninger eller et hellig liv, betyr noe, når det er tale om hvordan vi får nåde. Både våre synder og all vår fortjeneste er forsvunnet i Kristi blods røde hav.

For di Gud gav sin enbårne Sønn til soning for våre synder, er det Sønnens ære han i nidkjærhet brenner for, mer enn noe annet. Etter at Gud har hørt sin Sønnns nød og rop stige opp fra jorden, tåler han ikke at en eneste synder selv forsøker seg på å bli verdig til himmelen. Legg derfor godt merke til disse ordene: «Du har bare tynget meg med dine synder». – «tynget meg!» – «tynget meg!»

Hør! Det har tynget ham! Det har kostet den kjære Herren Jesus Kristus! Han bar – det som tynget ham: syndene våre – opp på korset. Slik frelste han oss fra syndene våre. Vil du virkelig se hva disse ordene betyr: «Du har bare tynget meg med dine synder», da må du se det gjennom alt det som skjedde i Getsemane og på Golgata!

Guds hellige lov er ikke å spøke med. For vår lettsindige natur kan det se nokså ubetydelig ut når den ynkelige jordiske skapningen; mennesket, våger å forakte og trampe på Guds vilje og bud. At menneskene ikke elsker ham over alle ting, men tvert imot forakter ham og isteden dyrker avguder. Ikke frykter ham over alle ting, men i stort overmot synder mot ham. Ikke har sin trøst i ham, men stoler på seg selv eller andre mennesker. Ikke elsker sin neste som seg selv, men bare tenker på sitt eget beste, og lar det utvikle seg til et liv i all slags synd, i ulydighet, sinne, hat, utukt, urettferdighet, løgn og bedrageri m. m.

Alt sammen kan som sagt se nokså ubetydelig ut for vår lettsindige natur, – men ikke for Den Hellige Gud! Gud dømmer annerledes! Det ser jeg i Kristi martyrskikkelse. Det ser jeg når Guds egen Sønn bar våre synder. Jeg ser hvordan han, dette sterke mennesket begynte å «bli bedrøvet, og angst kom over ham». Og «svetten hans ble som store blodsdråper som falt ned på jorden».

Å, du lettsindige menneske! Hører du dette angstens bønnerop i nattemørke Getsemane? Tenker du på at dette er den majestetiske personen som bare med et ord hersket over vær og vind, drev ut djevlene, vekket opp døde og slo til jorden alle som var kommet for å gripe ham? Nå må du stoppe opp og tenke litt på hva det betyr at en slik person blir bedrøvet, at han gråter og angst kommer over ham!

Gå ikke forbi dette synet helt likegyldig! Det er deg det gjelder! Det er din Frelser! Det er han som du påkaller i din bønn, roper på i døden og skal møte i dommen!

Og spør du ham hvorfor han svetter så sterkt, får du til svar: «Du har bare tynget meg med dine synder». Men spør du ham så videre med profetens ord: «Hvorfor er din klesdrakt så rød og dine klær lik hans som trår vinpressen?», svarer han: «Jeg har tråkket vinpressen, jeg alene, av folkene var det ikke en mann med meg. Du har bare tynget meg med dine synder. Jeg, ja jeg er han som sletter ut dine overtredelser for min egen skyld».

Ser du så senere din Frelser hudflettet, såret og slått, så en kunne «telle alle hans ben», forkynner profeten deg at «han er såret for våre overtredelser, han er knust for våre misgjerninger. Straffen lå på ham for at vi skulle ha fred».

Ser du ham til slutt lide forbannelsens straff på korset, forkynner apostelen deg: «Kristus har kjøpt oss fri fra lovens forbannelse, idet han ble en forbannelse for oss. For det står skrevet. Forbannet er hver den som henger på et tre».

Du kjenner det godt, alt sammen. Du har visst det lenge. Men hva betyr dette for hjertet ditt? Er du våknet opp for det du ser her?

Hvis Guds Ånd får åpne øyene dine og åpenbart Kristi martyrsikkert, får du et helt nytt lys over hele frelsesspørsmålet. Du kommer til å bli både sønderknust og trøstet, ja, uendelig fattig, men likevel frelst, «som de som ikke har noe, men likevel eier alt».

Og disse ordene vil få ny kraft og betydning for deg: «Du har ikke gjort deg umak for meg», det er meg som har kjempet for deg. «Jeg, ja jeg er han som sletter ut dine overtredelser for min egen skyld».

Men vé den som kan se sin Frelser i smerte og pine, og likevel bare fortsetter i sin lettsindighet, i syndens og verdens tjeneste! Vé den som uforstyrret bare fortsetter i sitt syndige liv, mens Frelseren hans svetter blod for hans synder, hudstrykes for hans lysters skyld, og med høye rop og tårer dør på korset til hans forløsning! Og hvordan skal det gå den frie og frekke verden når dette blodet en gang kommer over den?

Hva så med deg som kan så godt alt dette om Kristi lidelse og død, og alltid deltar i feiringen av dette. Men aldri vil bli helt forenet med ham, tilhøre ham og leve under ham i hans rike. Du som en gang hvert år kommer for å minnes hans død. Som kneler ned og mottar hans legeme og blod. Men så går tilbake til dine lyster og lettsindige omgangsvenner. Hvordan skal det gå med deg?

Når de ikke kunne redde seg, de som hadde brutt Moseloven, men måtte dø uten barmhjertighet, – hvor mye hardere straff tror dere ikke da den fortjener som har trampet Guds Sønns blod under fot, og ringeaktet paktsblodet!